

РЕШЕНИЕ

№ 1069

гр. София, 20.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **10357** по описа за **2022** година докладвано от съдия Радина Карамфилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Е. Л. Х. - Т., ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу решение № 3174 от 18.08.2022 г. постановено по н.а.х.д. № 3591/2022 г. по описа на СРС, НО, 7 състав, с което е потвърдено НП № 11-01-664 от 22.11.2021 г., издадено от С. Б. - директор на АДФИ - С., с което за извършено нарушение на чл. 70, ал. 7, т. 2 от ЗОП (ДВ брой 13 от 2016 г.) на основание на основание чл. 259 във връзка с чл. 253, ал. 1 пред. първо от ЗОП, на Е. Л. Х. - Т. е наложена глоба в размер на 5000 /пет хиляди/ лева.

Касаторът оспорва решението като неправилно и незаконосъобразно. Счита, че са налице предпоставки за отмяна на НП, както подробни доводи излага в жалбата и в депозираните по делото писмени бележки. Моли да се отмени решението и отмени НП.

В съдебно заседание, касатора редовно призован, чрез процесуалния му представител адв. Ф., поддържа доводи за основателност на жалбата. Претендира разноски.

Ответникът по касационната жалба, редовно призован, се представлява от юрк. К., който счита подадената касационна жалба за неоснователна. Претендира разноски и прави възражение за прекомерност на претендираното от страна на касатора

адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира касационната жалба за неоснователна и пледира решението на районния съд да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Административен съд – София – град, X. касационен състав, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба по наведените в нея касационни основания, предвидени в чл. 348, ал.1 от НПК, съгласно разпоредбата на чл. 218, ал.1 от АПК, във връзка с чл. 63, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество е неоснователна, по следните съображения.

Съгласно чл. 218 от АПК съдът обсъжда само посочените в жалбата пороци, като за валидността, допустимостта и съответствието на обжалваното решение с материалния закон, съдът следи служебно.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу атакуваното решение.

С обжалваното решение СРС, НО, 7 състав е потвърдил наказателно постановление № 11-01-664 от 22.11.2021 г., издадено от С. Б. - директор на АДФИ - С., с което за извършено нарушение на чл. 70, ал. 7, т. 2 от ЗОП (ДВ брой 13 от 2016 г.) на основание на основание чл. 259 във връзка с чл. 253, ал. 1 пред. първо от ЗОП, на Е. Л. Х. - Т. е наложена глоба в размер на 5000 /пет хиляди/ лева.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд с оглед на установената пред него, въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства, фактическа обстановка е приел че визираното в НП нарушение е безспорно доказано от обективна страна и правилно квалифицирано, като правилно е приложена и санкционната разпоредба при определяне на наказанието по вид и размер.

Приел е още, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, поради което законосъобразно е ангажирана отговорността на касатора. В тази връзка е изложил, че АУАН е издаден в специалните преклузивни срокове по чл. 261, ал. 1 от ЗОП или в шестмесечен срок от установяване на нарушителя и в рамките на три години от извършването на нарушението. Посочил е, че НП е издадено в шестмесечния преклузивен срок по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН, поради което не се констатирани съществени нарушения по чл. 42 и 57 от ЗАНН. По отношение доводите за нищожност на АУАН, поради нарушения на чл. 16 и чл. 17 от ЗДФИ, както и на чл. 14 и чл. 20 от Правилника за прилагане на ЗДФИ при извършване на проверката, въззивният съд е приел, че издаването на АУАН следва процесуалните правила в ЗАНН (а не в ЗДФИ и ППЗДФИ) и изискванията за наличие на материална и териториална компетентност са налице по отношение на актосъставителя, а сроковете и изискванията за реквизитите на АУАН по ЗАНН са спазени, включително по отношение на специалните преклузивни срокове по чл. 261, ал. 1 от ЗАНН. Относно твърдението за нарушение на чл. 34, ал. 3 от ЗАНН и антидатиране на атакуваното НП, предвид приобщените по делото

доказателства, СРС е извел извод, че НП № 11-01-664 от 22.11.2021 г. е издадено в рамките на срока по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН.

По същество на спора е счел, че е осъществен съставът от обективна и субективна страна на нарушението визирано в разпоредбата на чл. 70, ал.7, т. 2 от ЗОП, тъй като касаторът, в качеството си на Началник отдел „Обществени поръчки и инженерно осигуряване“ към НКИЗ ЕАД, на който е било възложено на основание чл. 7, ал. 1 от ЗОП със Заповед № НКИЗ-0297/02.08.2019 г. на изпълнителният директор на дружеството, да организира и възлага обществени поръчки в НКИЗ ЕАД, включително да разписва всички документи произтичащи от възлагателния процес в съответствие с разпоредбите на ЗОП и Правилника за прилагането му, е възложител на обществени поръчки и на 14.08.2019 г. Е. Л. Х. - Т. е подписала Решение № НКИЗ-0305/14.08.2019 г. за откриване на процедура за възлагане на обществена поръчка с предмет: „Извършване на охранителни дейности на територията на Икономическа зона С. - Б.“, с което е одобрила документацията за участие в обществена поръчка, в която се съдържа методика за определяне на комплексната оценка на постъпилите офертите, която не дава възможност да бъдат сравнени и оценени обективно техническите предложения в офертите. Изложил е и съображения за липса на материално-правните предпоставки за приложение на маловажен случай по смисъла на действащата понастоящем разпоредба на § 1. т. 4 от ДР на ЗАНН доколкото извършеното нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от обикновените случаи на извършени нарушения от този вид.

Решението е правилно и законосъобразно, съответно на материалния закон и постановено без допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила по аргументите изложени в него.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства по чл. 219, ал. 1 АПК. АССГ, а настоящия състав, възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. При постановяването му, съдът пълно и всестранно е изследвал фактическата обстановка, като изложените от него мотиви за незаконосъобразност на НП, се споделят изцяло от касационната съдебна инстанция, която на основание чл. 221, ал. 2 от АПК препраща към тях.

Неоснователни са доводи на касатора за нищожност на АУАН, поради нарушения на чл. 16 и чл. 17 от ЗДФИ, както и на чл. 14 и чл. 20 от Правилника за прилагане на ЗДФИ при извършване на проверката. СРС е изложил ясни и обосновани мотиви защо не възприема поддържаната и в касационното производство теза за нищожност на акта. Основателно е посочено, че производството се развива по процесуалните правила в ЗАНН, а не по тези на ЗДФИ и ППЗДФИ и изискванията за наличие на материална и териториална компетентност по отношение на актосъставителя са били налице.

Не се споделят и релевираните в касационната жалба оплаквания за нарушение на чл. 34, ал.3 от ЗАНН.

Нормата на чл. 70, ал. 7, т. 2 предвижда, че посоченият в методиката начин за определяне на оценката по всеки показател трябва да дава възможност да бъдат сравнени и оценени обективно техническите предложения в офертите. Разпоредбите на ЗОП не позволяват примерно посочване на показателите, на които да отговарят кандидатите в обществени поръчки. Показателите следва да са със стриктно формулирано съдържание, като бъдат определени точни указания за оценяването, с

оглед възможността за определяне степента на съответствие на офертата с изискванията за изпълнение на предмета на поръчката. Методиката следва да съдържа показатели за оценка, които не водят до субективна преценка от страна на комисията и да съдържат ясни указания относно обстоятелствата, съдържащи се в офертите, които ще подлежат на оценка. Всеки участник следва да има възможност да се запознае с параметрите, които ще се оценяват и съответно ще доведат до подготвяне на икономически най-добро предложение за възложителя. В този смисъл е недопустимо залагане на показатели в методиката за оценка, от които не става ясно по какъв начин участниците следва да подготвят своите предложения, за да могат да бъдат оценени с максимален брой точки по този показател, съответно как ще се извършва определянето на оценките от комисията за провеждане на процедурата и въз основа на преценката на кои конкретни параметри в офертите ще се присъжда съответния брой точки.

В конкретния случай, правилно СРС е възприел, съгласно утвърдената методика, конкретно посочените в Техническата спецификация, допълнителни обстоятелства (т. 3 и 4 - „Предложени са мерки за вътрешен контрол и организация на работата на охранител, ръководител на охраната и ръководството на охранителната фирма, с които да се гарантира качествено изпълнение на поръчката“ и „Посочени са и други дейности, извън посочените в изискванията на Възложителя, за които е доказана приложимостта и полезността на предложените дейности при изпълнението на поръчката и тяхното включване ще доведе до повишаване качеството на изпълнение на поръчката“), че така заложените критерии (надграждащи условия) са в нарушение на чл. 70, ал. 7, т. 2 от ЗОП. Основателно СРС е приел, че това са т.нар. качествени показатели и същите от страна на възложителя следва в методиката за оценка да бъдат регламентирани така, че при оценяването на офертите да е ясен начинът за тяхното оценяване от комисията с конкретна стойност чрез експертната оценка и, че при съпоставка на горните изисквания на законодателя с процесния случай се констатира, че горепосочените обстоятелства в т. 3 и 4 от Методиката са крайно общи, клиширани и неясни.

Така заложените в Методиката критерии позволява оферти с различно качество да получат еднаква оценка, както и обратното, което не съответства на изискванията за сравняване и обективно оценяване на техническите предложения. Критериите също така, води до неяснота относно начина за определяне на оценката по всеки показател, тъй като конкретно дефиниран показател де факто не е налице, изброени са примерни такива. По този начин не се осигурява на кандидатите и участниците достатъчно точна информация за правилата, които ще се прилагат при определяне на оценката по всеки показател, като реално не е посочен начинът за тяхното оценяване от комисията с конкретна стойност чрез експертна оценка.

Предвид гореизложеното настоящата инстанция приема, че районният съд правилно е приложил закона, потвърждавайки оспореното пред него наказателно постановление. СРС е изложил мотиви и относно размера на глобата, като и защо приема за неоснователно направеното възражение за маловажност на случая, които са обосновани и съобразени с повдигнатия пред него правен спор.

Касационните оплаквания не намират опора в доказателствата по делото и са неоснователни. Обжалваното решение е постановено в необходимата форма и съдържа изискуемите реквизити. Същото е валидно, допустимо и съответстващо на материалния закон, поради което следва да бъде оставено в сила.

По разноските по производството:

При този изход на спора съобразно разпоредбата на чл.63, ал 3 ЗАНН в съдебните производства по ал.1 страните имат право на присъждане на разноси по реда на АПК. Предвид своевременно направеното искане от страна на ответника, съдът следва да му присъди разноси за юрисконсултско възнаграждение на основание чл.63, ал.3 ЗАНН, вр. чл.37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80 лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XXII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3174 от 18.08.2022 г. постановено по н.а.х.д. № 3591/2022 г. по описа на СРС, НО, 7 състав.

ОСЪЖДА Е. Л. Х. - Т., ЕГН [ЕГН] от [населено място] да заплати на Агенция за държавна финансова инспекция разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: